

vedtaget her, at „den store Udgift, som paa nogen af de foransøgte Konti maatte blive nødvendig paa Grund af, at de virkelige Priser i Finantsaaret overstige de anslaaede, kan afholdes uden særlig Tillægsbevilling.“ Det maa jo referere sig ligesaa vel til Priserne paa Heste som til Priserne paa andre Ting. At Posten er kalkulatorisk i den Forstand, forekommer mig altsaa ikke at kunne være nogen Tvivl underkastet. Men for mig staar det heller ikke som videre tvivlsomt, at den ogsaa er kalkulatorisk i den anden Forstand, i den Forstand nemlig, at Krigsministeriet ikke heller er bundet til det Antal Heste, som er bevilget paa Finantsloven — i Reglen da ikke — men dette Antal maa ogsaa antages at være baseret paa en Kalkule over, hvad der i Finantsaarets Løb vil udfordres til at fyldestgjøre Hærløvens Forskrift om det Antal Heste, som kan holdes i Militæretaten. Det maa jo vel erindres, at som bekendt indeholder Hærløven en udtrykkelig Forskrift om det Antal Hest.; Hæren skal have, og det er jo altsaa klart, at enhver Bevilling maa gaa ud paa at sætte Regjeringen i Stand til at holde det Antal Heste, som er det ved Lov foreskrevne, og det vil altsaa bero paa, hvorledes det kommer til at stille sig i Hærens Løb med Hensyn til Afgangen, hvor mange Heste Krigsministeren vil behøve at anskaffe, og Posten maa derfor ogsaa for saa vidt anses som kalkulatorisk. Naturligvis kan det tænkes, at man paa Finantsloven er gaaet ud fra en modsat Forudsætning, thi skjøndt det jo er saa, at man efter min Mening ikke paa en statsretlig vigtig og korrekt Maade kan ved Finantsloven tilside sætte en almindelig Lov, kan det jo dog vel ikke negtes, at naar samtlige tre Faktorer af Lovgivningsmagten ere enige derom, saa maatte man vel paa Finantsloven kunne fravige en eksisterende Lov i det enkelte Aar; det er kun den enkelte Faktor af Lovgivningsmagten, der ikke kan reismæssig fravige, hvad der er etableret ved Lov. Det kan altsaa tænkes, at man i et enkelt Aar af en særlig Grund kan enes fra alle Sider om at ville holde Hestebestanden i Militæretaten enten over eller under, hvad der er foreskrevet i Hærløven; men naar der ikke foreligger en udtrykkelig Overenskomst saaledes, at det tydelig kan ses, at det er Alles Mening at slutte denne Overenskomst, maa det anses for uberettiget at fravige det ved Lov fastsatte, og det vil derfor i Reglen være — jeg kan gjerne sige — en Formærkelse mod Rigsbagen, om Regjeringen vilde gaa ud fra, at den havde villet tilside sætte, hvad Hærløven har foreskrevet. Jeg mener derfor, at naar der ikke foreligger en bestemt modsat Overenskomst fra alle Sider, er Posten kalkulatorisk ogsaa i anden Potentis. Det er det samme Resultat, hvortil to andre Medlemmer i Udvalget ere komne, altsaa Udvalgets Flertal, om disse to andre ærede Medlemmer end ere komne dertil ad en noget anden Vej.

Hermed skal jeg tillade mig at slutte, idet jeg forbeholder mig, hvis den ærede Marineminister maatte udtale sig, at fremsføre et Par Bemærkninger ligeoverfor Udvalgets Flertals Ytringer angaaende forskellige Punkter Marineministeriet vedkommende.

Finantsministeren (Strup): Jeg kan ganske stadfæste den Formening, som det ærede Medlem, der nu satte sig (Rimestad), udtalte, at der endnu ikke er udfærdiget nogen Godkendelse af en Disposition over Frederiks-Kirkens Benyttelse efter Statsraad Dietgens og Hustrus Død, og jeg kan gaa videre, jeg kan udtale, at der ikke til mig er kommet nogen Henvendelse om hele denne Sag, at Sagen altsaa ikke engang er indledet, end sige, at den skulde være afgjort.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Den meget ærede Ordfører henlebede Thingets Opmærksomhed paa Grunden til, at jeg ikke ved denne Sags tidligere Behandling i Thinget havde taget Ordet. Jeg skal nu i Dag tillade mig at knytte nogle Bemærkninger saavel til selve Udvalgets Betænkning som til de Udtalelser, der ere fremkomne i et tidligere Møde fra den ærede Ordfører. — Den ærede Ordfører udtalte, at ved Sagens første Behandling var der et Punkt, som havde været Gjenstand for en saa udførlig Omtale, at han ikke troede, at det var nødvendigt at komme tilbage til dette Punkt i Dag ved denne Behandling. Det var Udvalgets Udtalelser angaaende teknisk Medhjælp for Statsrevisionen. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører, og jeg skal heller ikke udtale mig videre om dette Punkt; men jeg tror, at der foruden det af ham nævnte Punkt endnu er et andet, som har været Gjenstand for udførlig Omtale ved Sagens første Behandling her i Thinget, og som jeg ogsaa kan undlade at gaa ind paa, nemlig Salget af Pantserfregatten „Danmark“. Efter de Forhandlinger, som fandt Sted ved Sagens første Behandling, og navnlig efter de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Ravn), antager jeg, at jeg kan forbigaa dette Punkt, saa meget mere som den hele Handel om Pantserfregatten „Danmark“ jo ikke falder ind under den Tid, da jeg har været Marineminister, kun Afstyrelsen af de indlebede Underhandlinger er kommen ind under min Embedstid. Det Punkt i Udvalgets Betænkning, som har været Gjenstand for Udtalelser fra det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, nemlig Remonteringen, tror jeg ogsaa, jeg kan forbigaa. Det ærede Mindretal i Udvalget, den ærede sidste Taler, har udtalt sig udførlig derom, og ved Finantslovens tredie Behandling her i Thinget havde jeg Leilighed til at præcisere min Stilling til dette Spørgsmaal. — Ordføreren omtalte en Udtalelse af Stats-